

Bòbila de can Galí

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Torrent de Can Cases. (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Des de la casa de Can Galí, cal baixar al torrent de Can Cases i remuntar 100m el torrent

Coordenades:

Latitud: 41.46865
Longitud: 1.99112
UTM Est (X): 415755
UTM Nord (Y): 4591275

Classificació

Número de fitxa 08054-36
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La manca d'ús d'aquest element ha propiciat el deteriorament d'alguns edificis del conjunt, especialment de l'edifici d'administració.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08053A00500008
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 30/06/2011 - 02:00

Descripció

Conjunt arquitectònic situat en un pla al peu del torrent de Can Cases, que tenia com a objectiu la producció de maons destinats a la construcció aprofitant el composició argilosa del terreny natural de Castellbisbal. El conjunt es troba format per un total de quatre grans edificis situats al voltant d'un pla, al marge del torrent. L'accés al recinte es trobava obert sense cap mur perimetral que l'envoltés. Tots els edificis es predisposen al voltant d'un pla que originalment configurava com un espai interior de circulació i treball. El primer edifici al qual s'arriba es troba situat a migdia del conjunt. És de planta rectangular, amb planta baixa i primer pis, i cobert a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal. Compta amb obertures quadrangulars al primer pis i portes d'accés a la planta baixa. El seu aspecte general és de vivenda, i possiblement estigués destinat a oficines de l'empresa, ja que es troba força apartat dels altres tres, que segurament es destinaven a la producció. S'ha aixecat en maó i es troba arrebossat amb ciment pòrtland. El segon edifici es localitza al nord de l'anterior, al cantó de la dreta del conjunt. Es tracta d'un cos rectangular precedit d'una torre de maons quadrangular situada a poca distància. Compta amb un dipòsit d'aigua de ciment adossat a l'alçada del primer pis. En la construcció d'aquest cos s'ha utilitzat el parament de pedra irregular i el maó i el ciment. Podria tractar-se de l'espai destinat al modelat dels maons. El seu estat de conservació està força degradat. Al nord d'aquest darrer edifici trobem dos cossos. El primer, al cantó dret, a continuació del descrit anteriorment resulta força espectacular. Es tracta d'un cos rectangular de planta baixa i coberta plana construït en maó amb les cantonades arrodonides, atalussades i reforçades amb ciment barrejat amb pedra. Al pis superior s'accedia mitjançant una escala recta adossada a la paret de migdia. Actualment s'observen els forats de ventilació dels forns de la planta baixa i un gruix de terra sobre el qual ha crescut força vegetació, la qual cosa fa pensar que la terra era col·locada ja inicialment per mantenir la temperatura dels forns. La planta baixa d'aquest cos estava destinada als forns de maó. Es tracta d'un total de 12 forns independents integrats dins del mateix cos, formats per espais rectangulars d'uns 8 metres de fons per 2,5 metres d'amplada coberts amb volta de canó realitzada superposant diverses fileres de maó, i en les quals s'han obert diverses xemeneies circulars de tub, reforçades amb ciment, que permetien la sortida del fum. El terra d'aquests forns es troba actualment cobert per una capa de fang, que s'ha anat dipositant després de l'abandonament del conjunt. Malgrat tot, en algun dels forns, encara es poden apreciar restes de piles de maons. L'accés als forns es realitzava per la façana de ponent encarada al pati central. Configura una façana atalussada que s'obre amb dotze boques diferents, una per cada forn formades per una volta i un arc escarser. Cada boca té una amplada de 2 metres i una alçada de 3 metres, que es correspon amb l'alçada dels forns i un fons d'un metre de gruix. Com a elements decoratius, cal fer esment d'una faixa de separació vertical que es marca al maó entre forn i forn, i d'una altra faixa horitzontal de maó que sobresurt lleugerament del mur a la vorera superior del cos. Aquesta obertura als forns té el seu paral·lel en la part posterior de l'edifici, i es troba tapiada, en el cas d'alguns forns, amb una paret de maó, en la qual només s'obre una petita finestra quadrangular. Molt possiblement un cop que el forn estava carregat es tapiava i aquest mateix mur s'enderroca per enretirar la càrrega. Les boques de la part posterior de l'edifici donen accés a un pati rectangular delimitat per un mur, que s'estén al llarg de tot el cos. Continuació text a observacions

Observacions:

Continuació del text descripció: El darrer edifici del conjunt, es troba situat just davant dels forns, a ponent d'aquests, i es tracta d'un cos rectangular de planta baixa que segurament estava destinat a magatzems. Aquest cos compta amb diverses portes d'accés encarades als forns i amb poques obertures com a finestres. La construcció és feta en maó, i el sostre es troba reforçat per un embigat de formigó. Al sector de llevant del conjunt, el terreny apareix rebaixat considerablement, observant com la muntanya s'ha anat excavant i deixant a la intempèrie el terreny argilós i vermell, que la pluja ha anat convertint en xaragalls. Aquest paisatge és fruit de l'excavació de la muntanya que s'ha utilitzat com a lloc d'extracció de terres per a la fabricació de maons.

Història

Aquest conjunt era conegut popularment amb el nom de la Bòbila de Can Galí, tot i que no tingués res a veure amb aquesta masia, només la seva proximitat. En realitat es tracta d'una bòbila contemporània aixecada a mitjans del segle XX, a la dècada del 1960. El propietari era el senyor Bonastre, alcalde Martorell, i va estar en funcionament fins a la dècada del 1980.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (2007) Motius, persones, fets. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
MATEU MIRÓ J. (1987) Semblança de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.

